

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis, Et Breviarii Romani.

In quibus origo cuiusque Ritus, causae historicae, vel mysticae, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, obligatio, & exquisitus vsus, additis opportune Decretis omnibus S. Rituum Congreg. quàm breuissimè explicantur.

Gavanti, Bartolommeo

Venetiis, 1647

De Mutatione Offic. diuini. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9521

suscepta legitimè, *Nauarrus* num. 33. neque studium literarum, etiam si per substitutum seruiatur Ecclesiæ, *idem* nu. 31. Septimò, ob carentiam Breuiarij, etiam ex culpa, à qua non excusat, tamen ab officio excusat. *Azor. cap. 13. quæst. 16.* An verò à toto, vel à parte excusat, eadem dico, quæ suprà de infirmo, & cœco. Octauò, ignorantia regularium officij excusat, licet peccet, qui suscipit ordinem, vel beneficium cum hac ignorantia. *Nauar. num. 20.* nisi bona fide suscipiat, se statim cum alio recitaturum. *Azor. quæst. 18.* Nondū, metus mortis excusat, si ab hostibus Ecclesiæ periculum vite immineat, *idem Azor. quæst. 19.* Decimò, si absoluatur à Papa, non tenetur recitare, *Nauarr. cap. 11. num. 31.* ab Episcopo non potest absolu. *num. 24.* Potest autem religiosus, vt religiosus, non teneri, ex dispensatione Superioris, vt, ex causa studiorum, vel alia iusta; quia potest Superior in legibus Religionis dispensare: *Lessius cum Bonac. disp. 1. quæst. 2. punct. 2. num. 9.* Superiori intellige supremum, ait Bonac. Denique renuitas beneficij non ultra octo ducatos, ex quadam æquitate, Confessarij prudentis arbitrio, excusare potest à quotidiana officij recitatione, dummodo diebus festis recitetur. *Homobon. noſter tract. 4. c. 5. quæst. 33.* quod & concedunt alij apud *Mollesius* in *trac. 5. de hor. can. cap. 3. num. 26.* quando non excedit sexdecim ducatos.

De mutatione Officij diuinij.

Tit. 2.

1 **S**acra Rituum Congregatio respondit, non esse relinquendum officium debitum pro alio officio deuotio- nis. die 29. Nouemb. 1603.

2 Episcopus Regularis debet officium recitare iuxta ritum suæ Diœcesis, non regule, & occurrente festo Regule in festo Diœcesis, hoc præferti debet. ita censuit Sacra Rituum Congregatio 11. Iunij 1605.

D. Barth. Gauant. Tom. II.

3 Cappellani Episcopi, qui cum eo recitent officium, debent se illi conformare, eadem Congregat. *die eadem.*

4 Qui sunt de gremio Ecclesiæ; debent recitare officium, quod in Choro dicitur, & licet extra Ecclesiam, vel Diœcesis morentur, decet eos recitare officium proprium Ecclesiæ ipsorum, eadem Congreg. *die 8. Septemb. 1602.*

5 Clerici, licet adscripti alicui Ecclesiæ, & eiusdem seruicio, non tamen obligati Choro, & quicumque alij Clerici sacerdtales, Regulares in Ciuitate, vel Diœcesi commorantes, non teneantur recitare officia propria Sanctorum illius Diœcesis, vel quæ de consuetudine in eadem Ecclesia recitantur in Choro. eadem sacra Congregatio die, quæsupra 8. Sept.

6 Festum Patroni principalis loci tenentur omnes cum officio de eodem, etiam Regulares, celebrare; non autem octauam Regulares, vt censuit sepius eadem Sacra Congreg. & postremo 27. Maij 1628.

7 His casibus exceptis, & alijs, qui habentur aperte in Rubricis, seu Decretis Sacr. Congreg. De quibus nos infra suis locis; non licet mutare officium vnuus diei in Breuiario Romano præscriptum in officium alterius diei; & qui mutat, præcepto non satisfacit. *DD. apud Bonac. in. quæst. 3. punto 1. num. 17.* O fuisse probat Hieron. Onuphrius in aureo hac dere opusculo Bononia edito; quod, ne unquam pereat, dabitur in calce huius Voluminis: tum quia I-ius V. in Bulla non modò præcipit substantiam, sed etiam modum, & formam Horarum Canonum quia motus ille suus, grauissime fertens varietatem orandi, & Suarez tom. 2. de relig. lib. 4. cap. 23. nn. 12. & 14. ita improbat mutationem, vt si fiat, sine causa rationabili, improbabilem eam esse mutationem prorsus existimet. Addit Bonac. num. 19. neque Episcopum possit hanc præscribere mutationem: quod intellige cum Suar. loco citato cap. 11. num. 6. & cap. 23. num. 17. si ab Episcopo id fiat ex lege, aut quasi permaneret, quod, ait, ad Papam spectare. Quod si mutatione

A ; fiat.

fiat, etiam ex inaduerteria debent omis-
sa suppleri. *Tolet. in summ. lib. 2. cap. 13.*
num. 6. & Bonacina num. 18. loco citato.
quare in hac re non audiendus *Sylv. V.*
Hora quæst. 12. qui ante Pium Quintum
vixit, neque *Nauar. qui caput. 19. num.*
217. ante Pium scribens permisit, si raro
mutatio fiat.

8 Sed neque fieri potest mutatio ritus,
ut scilicet duplice ritu celebretur Festū,
quod alijs simplici sub ritu, vel semidu-
plici decretum est. *Dôtores qui supra.*
Et sacra quidem Congr. Rituum die
23. Novemb. 1602. decreuit, quod de
Sancto cuius insignis Reliquia habetur,
fieri potest Officium duplex minus in-
eius festo; dummodo sit Reliquia appro-
bata, ea proflua regula, qua Greg. XIII.
die 30. Decemb. 1573. in Bùlla, quam af-
fert Genuensis in praxi Neapolit. cap. 65.
in 3. edit. 1616. concesserat Ecclesijs His-
paniarum festa sanctorum naturaliūm,
& quorum reliquias insignes haberent,
sub ritu duplice celebrare posse; licet in
Breuiario non existenter, vel minori ti-
tu haberentur. Vide infra sect. 3. cap. 3.
num. 5.

9 Denique eadem Sacra Rituum Cö-
greg. decreto edito die 8. Aprilis 1628.
Rubricis Breuiarij nunc addito, & ap-
probato à Sanctiss. D. N. Urbano Octa-
uo, censuit, & re mature discussa decre-
uit, non potuisse, neque posse locorum
Ordinarios tam seculares, quam regula-
res addere Calendarijs etiam proprijs
(quod idem est, ac mutare Calendarium
Romanum) Sanctorum Officia, nisi ea
dumtaxat, que Breuiarij Romani Ru-
bricis, vel Sacre Rituum Congregatio-
nis, seu Sedis Apostolicae licentia conce-
duntur; sub pena, quod non fiat satis ob-
ligationi recitandi dicti Officii, & con-
sequenter non faciendi à clero fructus
suis beneficiorum.

10 Et multo minus adhiberi possunt
officia festorum alia à Sacra Rituum
Congregatione non approbata, que in
predicto Decreto eadem merito telecit,
& damnauit, & pro reiectis, & damna-
tis habeti voluit, & præcepit; sub poenis

contentis in Indice librorum prohibito-
rum ex Decreto Conc. Trident. edito, &
impresso; hoc est, vt, prater peccati mor-
talis reatum, quo afficitur ille, qui pre-
dictis vtitur, iudicio Episcoporum secur-
e punitur; quod expresse habetur in
Regula 10. in fine, & in Bulta. Pij IV. 24.
Mart. 2564. pro eodem Indice data.

11 Neque item potest Episcopus ex-
tendere officium, quod fieri solet in Ci-
uitate ad suam D.œcem contra Decre-
tum hac de re à Sac. Rit. Congregat. die
16. Ianuarij 1607. & consequenter mul-
to minus officium, seu lectiones appro-
baras pro vna Ecclesia, illud, vel illas ex-
tendere ad alienas Ecclesias, siue cleri-
vum. Habet hoc idem in Decretis Sacr.
Congregat. Rit. in Breuiario appositis.

12 Atque in predictis num. 8. & 9. stri-
ctim est accipieđum nomen, Sancti, hoc
est, canonizati ab ecclesia, seu per im-
memorabile tempus habitu pro sancto,
cui tantum publicus, & vniuersalis con-
ceditur cultus à Glosa in cap. vnic. de re-
liq. & vener. SS. in 6. §. sedis Apostl. ver-
dictus. quam sequitur *Cassaneus in ca-*
tal. glor. mundi part. 3. confid. 46. §. adverte-
erenim sedes Apostolica, quoad locum,
tempus, ritum in Beatorum cultu limita-
te procedit; veluti nuper de B. Rocho
nondum canonizato concessit officium,
& Missam in ecclesijs tantum eius no-
mine dieatis, & in èremitorij eiusdem
habentibus requisita ecclesiarum, per
sacram Rituum Congr. die 26. Nouemb.
1629. quod ideo monui, quia, licet in
Martyrologio recenseantur, non tamen
in rigore appellantur Sancti: & ibidem
multi dicuntur Beati, qui nondum fuere
canonizati. illud enim verum est, quod
quilibet Sanctus dicitur Beatus; non è
contra, Beatus dici potest Sanctus, nisi
impropriè & abusiuè.

De intentione Officij diuini. Tit. 3.

1. *Vfficit intentio implicita orandi*
Deum. Nauarr. cap. 13. num. 15.
& habetur in sola Breuiarij acceptione,
vt reciteretur officium.

2. Qui